

O OFRANDĂ LA CHIPUL ÎNVEȘNICIT AL MARELUI PROFESOR M. IONIȚĂ

Lect. univ., mag. **Oxana CHIRA**,
Universitatea de Stat “Alecru Russo” din Bălți

Chiar de la bun început drumul devenirii mele a fost marcat de prezența domnului Mircea Ioniță. L-am descoperit pe parcurs și acum îi văd chipul modest îngîndurat, chemat de lumina cunoașterii continue, cu fruntea înecată în marea de carte, prin care și-a trăit viața.

Era un model de conștiință și rezistență. Discutînd în franceză dar în paralelă venind și prin graiul dulce a lui Creangă și Sadoveanu știa să ajungă explicit la inima fiecărui student.

Se asocia mereu cu obiectul său de bază și nu putea fi numele marelui Profesor Ioniță divizat de obiectul său de bază *Grammaire française*. Ideile sale asupra gramaticii limbii franceze se referă la forme morfologice și sintactice, fixate în sens, expresii la care se pot aplica formule cu caracter normativ general. Reflectarea unor concepții sus numite le întîlnim și în lucrarea sa *Grammaire française*, ce ne-a facilitat atît în

liceu, cît și la facultate pătrunderea în esența gramaticii franceze, care în comparație cu alte limbi europene, am putea-o fără îndoială numi complicată. Această lucrare include material de gramatică (morfologia și sintaxă), explicarea regulilor gramaticale și este însoțită de numeroase exemple. Este un îndrumar atît pentru elevi, cît și pentru studenți și profesori.

Ecoul vocii sale specifice se aude și acum pe coridoarele Facultății Limbi și Literaturi Străine, căci erau promovate lecțiile de gramatică cu ușile deschise pentru toți noi. Erau de invidiat factorii intelectuali, culturali, psihologici și estetici. Un om de cultură înaltă, predînd în limba franceză, făcea adesea trimiteri la diverse izvoare literare din alte culturi. Un subtil psiholog, cunoscînd adîncurile sufletului omenesc, ceea ce respira în M. Ioniță înca de la sat, unde omenia mai arde în vatra fiecăruia.

Daca aș analiza stilul Profesorului Ioniță, ar fi de menționat faptul că, era o fire modestă cu țigara mereu în mîna dreapta, de care nu se despărțea și care, probabil îl înțelegea cel mai bine, căci numai fumul ei pătrundea în adîncurile sufletului marelui Profesor și citea gîndurile nespuse. Prin urmare stilul e însăși profesorul și citindu-l pe Buffon “le style c est l’homme meme”, ar fi clar de ce M. Ioniță și-a păstrat stilul pînă în ultima clipă și n-a renunțat la ideile sale.

M. Ioniță a făcut parte din șirul lung de cărturari moldoveni, absolvenți ai Facultății Limbi și Literaturi Străine alături de V. Jitaru, I. Manoli, E. Jitaru, E. Dragan, A. Pomelnicova, I. Ignatiuc, L. Iavorschii s. a.

Urcînd treptele științifice, a întîlnit multe piedici, care nu l-au derutat și nu l-au oprit, ba din contra a pășit ferm de pe treapta de lector la cea de conferențiar, apoi la cea de Profesor universitar. Bogata experiență didactică, acumulată de aproape 40 de ani s-a concentrat în mai multe lucrări: 3 monografii, 7 manuale, 5 traduceri și peste 50 de articole științifice publicate în diverse reviste și culegeri.

Alt domeniu de activitate prin care contrar modestiei, care-l caracteriza, era prezența sa activă în calitate de Șef de catedră *Limba Franceză* (1964-1965) și mai tîrziu Șef de catedră *Filologie Franceză* unde a activat 13 ani în această postură. Ultimii doi ani din viață a predat la Institutul Nistean de Economie și Drept din orașul Bălți, în calitate de Șef de catedră la catedra *Disciplini Socio-Umane*.

Noi veșnicii studenți la Școala Profesorului M. Ioniță putem să-i mai aducem o ofrandă la chipul înveșnicit în timp printr-un cuvînt de mulțumire, pentru că a fost și a rămas în viața noastră un model de verticalitate, rezistență, omenie – calități atît de rare astăzi.